

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Bistrița-Năsăud**

Str. 1 Decembrie nr. 6-8
Bistrița, Bistrița-Năsăud
Tel. direct : +0263 212 039
Secretariat : +0263 210 661 int. 503 , 510
Fax : +0263 216 880
E-mail : contestații@dgfp-bn.ro

Biroul de soluționare a contestațiilor

DOSAR NR. 55/2010.

DECIZIA NR. 57/14.10.2010

privind soluționarea contestației depusă de S.C. X S.R.L. , înregistrată la D.G.F.P.
Bistrița-Năsăud sub nr. 12989/23.06.2010.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud prin adresa nr. 2678/22.06.2010 , înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 12989/23.06.2010 (fila nr. 60) , asupra contestației depusă de S.C. X S.R.L..

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. 315/07.05.2010 (filele nr. 44-48) emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud și privește suma totală de ..... lei constând în taxă pe valoarea adăugată (..... lei) , majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată (..... lei) , impozit pe profit (..... lei) și majorări de întârziere la impozitul pe profit (..... lei).

Contestația a fost formulată și depusă prin administrator Boca Vasile.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 , 206 și 209 din Codul de procedură fiscală , Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud , prin Biroul de soluționare a contestațiilor , este competentă să soluționeze contestația formulată de S.C. X S.R.L..

În cauză a fost întocmit referatul de verificare.

I. Prin decizia de impunere nr. 315/07.05.2010 (filele nr. 44-48) , emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud , au fost stabilite în sarcina S.C. X S.R.L. următoarele obligații fiscale suplimentare:

- taxă pe valoarea adăugată ..... lei;
- majorări de întârziere aferente T.V.A. .... lei;
- impozit pe profit ..... lei;
- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit ..... lei.

Așa cum rezultă atât din cuprinsul deciziei de impunere nr. 315/07.05.2010 (filele nr. 44-48) cât și al Raportului de inspecție fiscală nr. 1229/11.05.2010 (filele nr. 16-43) , motivele de fapt și de drept care au stat la baza stabilirii în sarcina

contestatoarei a obligațiilor principale și a celor accesorii anterior evidențiate sunt următoarele:

- în baza unor verificări efectuate de către Garda Financiară – Secția Bistrița-Năsăud împreună cu Serviciul de investigare a fraudelor din cadrul I.P.J. Bistrița-Năsăud s-a stabilit că o parte însemnată din veniturile obținute de petentă din organizarea de nunți la restaurantul său „Belvedere” din Coldău nu au fost înregistrate în evidența contabilă a societății;
- astfel , conform celor 28 declarații olografe date în fața organelor de cercetare de persoanele care au beneficiat de serviciile restaurantului în perioada 01.01.2006 – 31.12.2007 , s-a stabilit că veniturile neînregistrate în evidențele contabile ale societății au fost în sumă de ..... lei , Garda Financiară – Secția Bistrița-Năsăud apreciind ca fiind sustrate de la plată obligații bugetare în cuantum total de ..... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată (..... lei) și respectiv impozit pe profit (..... lei);
- în concret , urmare a verificărilor anterior menționate , ale căror rezultate au fost consemnate în Procesul verbal nr. 502411/28.05.2008 întocmit de Garda Financiară – Secția Bistrița , a adresei nr. 143/P/2008/15.04.2010 (fila nr. 244) prin care s-au pus la dispoziția A.I.F. Bistrița-Năsăud declarațiile de martor date în fața organului de urmărire penală (filele nr. 190-243) , precum și a verificării documentelor contabile și justificative, organele de inspecție fiscală au stabilit că veniturile totale neînregistrate de contestatoare în anii 2006-2007 au fost de ..... lei (..... lei în 2006 și ..... în 2007);
- veniturile neînregistrate de ..... lei au fost determinat prin extragerea T.V.A. din totalul încasărilor conform declarațiilor de la filele nr. 190 la 243 din dosar (..... – .....);
- pentru estimarea cheltuielilor , conform art. 67 din O.G. nr. 92/2003 , s-a calculat adaosul comercial practicat de petentă în anul 2005 , acesta fiind stabilit la 33,39 %. Acest procent a fost aplicat asupra veniturilor neînregistrate de ..... lei , stabilindu-se adaosul comercial de ..... lei. Acest adaos a fost scăzut din venituri și astfel s-au determinat cheltuielile aferente mărfurilor vândute de ..... lei (..... – .....);
- având în vedere că diferența dintre veniturile și cheltuielile efectuate în scopul obținerii acestora reprezintă profitul impozabil , organele de inspecție fiscală au determinat un profit impozabil de ..... lei (.... – .....) asupra căruia au aplicat cota de 16 % stabilind în sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar de ..... lei la care s-au calculat majorări de întârziere de ..... lei;
- T.V.A. de ..... lei stabilit suplimentar în sarcina petentei a fost determinat prin aplicarea cotei recalculate de 15,966 % asupra tuturor încasărilor (..... x 15,966 % = ...);
- în legătură cu acest impozit indirect au fost stabilite și obligații fiscale accesorii constând în majorări de întârziere în cuantum de ..... lei.

Față de aspectele și motivele anterior prezentate organele de control au stabilit suplimentar în sarcina S.C. X S.R.L. obligații fiscale principale și accesorii în sumă

totală de ..... lei constând în taxă pe valoarea adăugată (..... lei) , majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată (..... lei) , impozit pe profit (..... lei) și majorări de întârziere la impozitul pe profit (..... lei).

În acest sens A.I.F. Bistrița-Năsăud a emis Decizia de impunere nr. 615/07.05.2010 (filele nr. 44-48) în cuprinsul căreia se regăesc stabilite în sarcina petentei atât obligațiile principale cât și cele accesorii.

II. Împotriva Deciziei de impunere nr. 315/07.05.2010 (filele nr. 44-48) S.C. X S.R.L. , prin administrator , formulează contestația înregistrată la A.I.F. Bistrița-Năsăud sub nr. 2489/16.06.2010 (fila nr. 55) , transmisă și înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 12989/23.06.2010 (fila nr. 60).

Prin cererea formulată petenta solicită să se dispună **desființarea** deciziei de impunere nr. 315/07.05.2010 atacate ca fiind netemeinică și , pe cale de consecință , să se dispună efectuarea unui nou control fiscal prin care să se estimeze în mod corect obligațiile fiscale suplimentare de plată astfel încât acestea să fie cât mai aproape de starea de fapt fiscală.

În susținerea solicitărilor sale , contestatoarea motivează următoarele:

În ce privește T.V.A. :

- T.V.A. de plată la bugetul statului a unui contribuabil declarat ca plătitor de taxă se determină ca diferență între taxa colectată și taxa dedusă. În situația în care diferența dintre cele două este pozitivă contribuabilul are de plată , iar dacă este negativă are de rambursat. În stabilirea obligației suplimentare de plată organul fiscal a echivalat T.V.A. colectată suplimentar cu T.V.A. de plată , omițând să estimeze , tot conform prevederilor art. 67 din O.G. 92/ 2003 , T.V.A. deductibilă. Conform alin. (1) al acestui articol organul fiscal , la estimarea bazei de impunere , trebuie să aibă în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare , estimarea constând în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale. Conform pct. 65.2 din Normele metodologice , organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale , luând în considerare prețul de piață al tranzacției , precum și informații și documente existente în dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere , iar , în lipsa acestora , organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabili cu activități similare. Prevederea se referă la estimarea bazei de impunere a tuturor categoriilor de obligații fiscale , inclusiv a T.V.A. de plată la bugetul de stat. Echivalând T.V.A. colectată suplimentar cu T.V.A. de plată suplimentar organul fiscal a procedat în mod greșit deoarece a privat societatea de dreptul de deducere a T.V.A. aferentă achizițiilor de produse necesare organizării nunților;

- în acest caz se pot aplica cel puțin două modalități de estimare rezonabilă a T.V.A. suplimentară de plată;

- prima modalitate poate lua ca bază de impunere adaosul comercial , principiul general fiind că taxa pe valoarea adăugată se aplică asupra valorii adăugate în fiecare stadiu al circuitului economic. În activitatea comercială (inclusiv cea desfășurată prin restaurante) valoarea adăugată asupra căreia se aplică taxa este adaosul comercial , adică diferența dintre prețul de achiziție al produselor și prețul de vânzare cu

amănuntul de alimentație publică. În cazul de față , cunoscând prețul de vânzare cu amănuntul de ..... lei era necesar ca asupra acestuia să se aplice cota de rabat comercial determinată prin procedeul sutei mărite. Adaosul comercial astfel determinat este de ..... lei. În înțelesul principiului general , taxa pe valoarea adăugată de plată este 19 % din ..... lei adică ..... lei , deoarece se estimează că T.V.A. aferentă achizițiilor de produse este deductibilă în întregime;

- a doua modalitate de estimare a T.V.A. de plată constă în stabilirea T.V.A. colectată și estimarea T.V.A. deductibilă , suma de plată suplimentară la buget fiind diferența dintre cele două:

- T.V.A. colectată stabilită de organul fiscal este de ..... lei;
- T.V.A. deductibilă se stabilește prin aplicarea cotei de 19% asupra cheltuielilor de achiziție determinate pe baza rabatului comercial de 25%;
- cheltuielile de achiziție se estimează că sunt diferența dintre veniturile neînregistrate de ..... lei și rabatul comercial de ..... lei , valoarea acestora fiind de ..... lei;
- T.V.A. deductibilă este 19% din ..... lei , adică ..... lei , iar T.V.A. de plată este diferența dintre T.V.A. colectată de ..... lei și T.V.A. deductibilă de ..... lei adică ..... lei.

- prin ambele metode de estimare s-a stabilit o taxă pe valoarea adăugată de plată identică adică de ..... lei , diferența dintre această sumă și obligația stabilită de inspecția fiscală fiind de ..... lei , diminuându-se proporțional și majorările de întârziere.

În ce privește impozitul pe profit suplimentar :

- organul fiscal a procedat corect estimând baza de impunere a impozitului pe profit însă modul de calcul este greșit , greșeala constând în aplicarea cotei de adaos comercial de 33,39 % asupra veniturilor încasate și neînregistrate;

- în mod corect , cunoscând prețul de vânzare cu amănuntul , adaosul comercial se determină prin aplicarea cotei de rabat comercial asupra veniturilor (exact ca la T.V.A.);

- rabatul comercial se determină prin aplicarea sutei mărite din adaosul comercial. Adaosul comercial astfel determinat este de ..... lei , iar cheltuielile cu achiziția produselor necesare organizării nunților sunt de ..... lei;

- baza de impunere (profitul brut) estimată în acest mod este diferența dintre veniturile neînregistrate și cheltuielile estimate , adică ..... lei (adaosul comercial);

- impozitul pe profit suplimentar este de ..... lei adică 16% din adaosul comercial;

- modalitatea de estimare este identică cu cea a organului fiscal , diferența de impozit rezultând din modul greșit de calcul al adaosului comercial în cazul în care se cunoaște prețul de vânzare cu amănuntul;

- dacă se cunoștea prețul de achiziție și trebuia estimat prețul cu amănuntul atunci se aplica 33,34 % asupra prețului de achiziție rezultând adaosul comercial;

- diferența dintre suma stabilită de inspecția fiscală și cea determinată de S.C. X S.R.L. este de ..... lei diminuându-se proporțional și majorările de întârziere;
- obligația suplimentară principală de plată constând în impozit pe profit și T.V.A. este de ..... lei și nu de ..... lei cât s-a stabilit prin decizia de impunere;
- trebuie reținut însă faptul că organizarea celor 28 de nunți a necesitat și o serie de cheltuieli conexe care s-au acoperit tot din sumele încasate de la organizatori. Aceste cheltuieli , după cum toata lumea știe constau în aranjamente florale , pavoazări , muzică , plăți suplimentare către personalul salariat și nesalariat convenite a fi suportate întotdeauna de organizatorii nunților din sumele alocate. Procentual aceste cheltuieli se ridică la 15% din totalul sumelor încasate , în speță reprezentând ..... lei (..... x 15%). Luând în considerare aceste cheltuieli de 15 % , proporțional se micșorează obligația suplimentară de plată de ..... lei cu ..... lei , aceasta fiind de ..... lei din care T.V.A. – ..... lei și impozit pe profit - ..... lei.

Pe baza celor prezentate mai sus petenta contestă suma suplimentară de plată principală de ..... lei și majorările de ..... lei ca netemeinic și nelegal stabilite, deoarece inspecția fiscală în estimarea bazei de impunere a taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe profit nu a respectat în totalitate prevederile art. 67 din OG nr. 92/2003 și ale codului fiscal. De asemenea , contestatoarea apreciază că în estimarea profitului impozabil s-a aplicat un procedeu de calcul greșit și nu s-au avut în vedere o serie de cheltuieli conexe ocazionate de organizarea nunților , suportate în toate cazurile din sumele alocate de organizatorii nunților , aceste sume de bani neputând fi considerate , în nici un caz , venituri din organizarea nunților.

Cu adresele nr. 12989 din 14.07.2010 (fila nr. 61) , 30.08.2010 (fila nr. 62) , 02.09.2010 (filele nr. 70-71) , 15.09.2010 (filele nr. 83-86) și din 30.09.2010 (fila nr. 143) s-au solicitat atât documente cât și explicații suplimentare Societății comerciale X S.R.L. , Gărzii Financiare – Secția Bistrița , Administrației Finanțelor Publice a orașului ... , Biroului Juridic , Activității de inspecție fiscală Bistrița-Năsăud și Parchetului de pe lângă Judecătoria .... , cele solicitate regăsindu-se anexate la filele nr. 63-69 , 72-82 , 88-142 și respectiv 145-245 din dosar.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. 2678/22.06.2010 (filele nr. 56-59) , A.I.F. Bistrița-Năsăud precizează că Garda Financiară – Secția Bistrița a făcut sesizare penală cu privire la faptele ce fac obiectul verificării din discuție pentru ca organele de urmărire abilitate să stabilească dacă ele întrunesc sau nu condițiile infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 lit. a). din Legea nr. 241/2005.

III. Examinând cauza în raport cu documentele existente la dosar și actele normative în materie se rețin următoarele:

Având în vedere că prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. 2678/22.06.2010 (filele nr. 56-59) A.I.F. Bistrița-Năsăud precizează că , Garda Financiară – Secția Bistrița a făcut sesizare penală cu privire la faptele ce fac obiectul verificării din discuție pentru ca organele de urmărire abilitate să stabilească dacă ele întrunesc sau nu condițiile infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 lit. a).

din Legea nr. 241/2005 , constatăm că în speța analizată s-ar impune a fi analizată incidența dispozițiilor art. 214 alin. (1) lit. a). din Codul de Procedură Fiscală , care stipulează că , *“Organul de soluționare competent poate suspenda , prin decizie motivată , soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă”*.

Ținând seama însă că din documentele aflate la dosar rezultă că organele în drept sesizate s-au pronunțat în cauza prin Rezoluția de încetare a urmăririi din 15.07.2010 a Parchetului de pe lângă Judecătoria .... (filele nr. 78-80) , rămasă definitivă (a se vedea fila nr. 157 din dosar) , constatăm că motivul de suspendare a soluționării cauzei , prevăzut la art. 214 alin. (1) lit. a). din Codul de Procedură Fiscală nu mai subzistă.

Așa fiind , în cele ce urmează se va trece la analiza pe fond a contestației.

În acest sens apreciem că se impune a fi reiterat , în sinteză , faptul că , urmare a verificărilor efectuate la S.C. X S.R.L. , atât de către Garda Financiară – Secția Bistrița împreună cu Inspectoratul Județean de Poliție Bistrița-Năsăud cât și de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud , s-a stabilit că societatea comercială , în perioada 2006 – 2007 , nu a înregistrat integral încasările ocazionate cu organizarea a 28 nunți la restaurantul ..... , unde își desfășoară o parte din obiectul de activitate. Pentru aceste motive organele de inspecție fiscală au procedat la cuantificarea bazei de impozitare precum și la determinarea obligațiilor de plată suplimentare datorate de contestatoare constând în impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată aferente.

În această ordine de idei precizăm că , dacă încasările totale au putut fi determinate pe baza declarațiilor persoanelor care au beneficiat de serviciile contestatoarei , în ceea ce privește cheltuielile , apreciem că în lipsa documentelor justificative ce le atestă ele nu pot fi nici cuantificate și nici luate în calcul la stabilirea bazei de impunere (profitului impozabil). Potrivit art. 64 din Codul de procedură fiscală *„Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere”* or , în cazul de față petenta nu a prezentat documente justificative de procurare a mărfurilor sau serviciilor destinate organizării nunților iar pe cale de consecință nu a înregistrat și , în lipsa documentelor legale de proveniență , nici nu putea să înregistreze în evidențele contabile și fiscale astfel de cheltuieli.

Din această perspectivă , apreciem că în mod eronat organele de inspecție fiscală au procedat la determinarea prin estimare a cheltuielilor privind costul mărfurilor utilizând rabatul comercial practicat de contestatoare în anul fiscal 2005 (33,39%) având în vedere că petenta nu se afla nici într-una din situațiile prevăzute la art. 67 din Codul de procedură fiscală și pct. 65.1 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin H.G. nr. 1050/2004.

Mai mult decât atât , conform art. 21 alin. (4) lit. f). din Codul fiscal **nu sunt deductibile fiscal** *„cheltuielile înregistrate în contabilitate , care nu au la bază un*

document justificativ, potrivit legii , prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune , după caz , potrivit normelor” . Or , în cazul în speță , așa cum și mai sus s-a arătat , pentru cheltuielile pretinse a fi efectuate cu prilejul organizării celor 28 nunți contestatoarea nu deține documente justificative legale în baza cărora să se efectueze înregistrările în evidențele contabile.

Prin urmare , considerăm că , în acest caz , diminuarea bazei de impozitare cu asemenea cheltuieli , determinate prin estimare , a condus la stabilirea eronată a profitului impozabil și implicit la calculul greșit al impozitului pe profit datorat de contestatoare.

În altă ordine de idei , chiar dacă , ipotetic , am accepta ca fiind legală determinarea cheltuielilor prin estimare , nu putem să nu observăm că aplicarea asupra încasărilor neînregistrate (fără T.V.A.) a cotei medii de adaos de 33,39 % (chiar dacă greșit stabilită) aferentă operațiunilor anului 2005 este incorectă având în vedere că o astfel de procedură trebuia să fie urmată prin luarea în considerare , printre altele , a operațiunilor de aprovizionare și desfacere din perioada anilor 2006 și 2007 , separat pentru fiecare an , perioada în care s-au săvârșit faptele de evaziune fiscală.

Față de cele anterior arătate concluzionăm că , în raport de constatările vizând sumele încasate și neînregistrate de S.C. X S.R.L. cu prilejul organizării celor 28 de nunți din discuție , profitul impozabil a fost determinat în mod eronat de către organele de inspecție fiscală , motiv pentru care Decizia de impunere urmează a fi desființată pentru acest capăt de cerere urmând ca în cauză să se efectueze un nou control , cu precizarea că la reverificare se vor avea în vedere datele suplimentare (necunoscute organelor de control la data efectuării verificării) astfel cum rezultă din Rezoluția Parchetului de pe lângă Judecătoria ..... din 15.07.2010 dată în dosarul nr. 143/P/2008.

Privitor la taxa pe valoarea adăugată , precizăm că în mod corect și legal s-a aplicat cota de calcul a obligației de 15,966 % asupra încasărilor neînregistrate de ..... lei determinate prin valorificarea declarațiilor date în fața organelor de urmărire de către organizatorii celor 28 nunți (filele nr. 190-243).

În legătură cu motivele aduse de petentă legate de acest impozit indirect , regăsite în cuprinsul contestației și actelor completatoare , menționăm că ele nu pot fi însușite , cererea petentei urmând a fi respinsă pentru acest capăt de cerere.

Astfel , apreciem că în raport cu cele constatate de organele de control și având în vedere probatoriul existent la dosarul cauzei , inclusiv raportul de expertiză contabilă judiciară , criticile contestatoarei vizând modalitatea de determinare a bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată sunt neîntemeiate , având în vedere cele ce urmează:

Este adevărat că T.V.A. de plată se stabilește ca diferență între taxa colectată și taxa de dedus însă acest mod de determinare se face numai în situațiile în care operațiunile vizând deductibilitatea (achizițiilor de bunuri și servicii) se derulează în condițiile legii , condiții pe care , în cazul de față , contestatoarea nu poate pretinde că le-a respectat.

Așa cum rezultă din adresa A.I.F. Bistrița-Năsăud nr. 2074/2010 (filele nr. 124 – 127) , transmisă Inspectoratului de Poliție Bistrița-Năsăud – Serviciul de investigare a fraudelor , referitoare la Raportul de expertiză contabilă judiciară (filele nr. 130-140) , bunurile necesare pregătirii meniurilor pentru cele 28 de nunți nu numai că nu au fost înregistrate în evidențele contabile și de gestiune dar nici nu au la bază documente legale de aprovizionare.

În acest context , evaluarea taxei pe valoarea adăugată de dedus , așa cum a fost tratată în Raportul de expertiză sau propusă de contestatoare prin cererea formulată , este evident nelegală , încălcând dispozițiile imperative ale art. 146 alin. (1) lit. a). Cod Fiscal referitoare la condițiile în care se poate exercita dreptul de deducere. Conform normei legale menționată , *„Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:*

a). pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”.

Or , în cazul analizat , organul de inspecție a constatat și sesizat serviciul de investigare a fraudelor că bunurile destinate organizării nunților au fost introduse în gestiunea restaurantului fără documente legale de proveniență.

În prezența acestor constatări este indubitabil faptul că determinarea bazelor de impozitare și implicit a obligațiilor datorate , atât în ceea ce privește T.V.A. cât și a celei vizând impozitul pe profit , făcută prin raportul de expertiză este incorectă.

În acest sens se impuneau a fi avute în vedere , pe lângă normele de drept material fiscal și cele de procedură fiscală , și prevederile Deciziei nr. V/15.01.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție vizând deductibilitatea unor cheltuieli sau a taxei pe valoarea adăugată în asemenea situații.

Dacă prin îndrumările date prin Decizia nr. V/15.01.2007 instanța supremă a statuat că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situațiile în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerile , „a fortiori” nu poate fi dedusă nici T.V.A. și nici diminuată baza impozabilă vizând impozitul pe profit în ipotezele în care operațiunile de introducere a mărfurilor în gestiune s-au făcut fără documente de proveniență.

De altfel , din considerentele deciziei de îndrumare , care , făcând referire la prevederile art. 19 alin. (1) , art. 21 alin. (4) lit. f). Cod fiscal și la Normele metodologice de aplicare a art. 19 din Codul fiscal , privind impozitul pe profit , rezultă neîndoios faptul că nu sunt deductibile , între altele , cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau a intrării în gestiune.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată , prin aceleași considerente , Înalta Curte de Casație și Justiție , constată că art. 145 Cod fiscal condiționează exercitarea dreptului de deducere a taxei de justificarea respectivului drept cu unul din documentele specificate diferențiat , în funcție de felul operațiunii.

În speța analizată , potrivit constatărilor organelor de inspecție , rezultă nu numai că operațiunile nu au fost înregistrate în contabilitate dar și că acestea nu au la bază documente legale care să justifice achiziționarea bunurilor și serviciilor necesare nunților.

În raport cu cele de mai sus , concluziile expertizei contabile judiciare urmează a fi înlăturate în totalitate , evaluarea prejudiciului consemnat în acest act făcându-se cu încălcarea normelor Codului Fiscal și a celor de procedură în sensul că s-a diminuat nelegal atât baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit cât și T.V.A. de plată.

În plus , în vederea stabilirii bazei de impozitare a impozitului pe profit , expertul reevaluează o parte din încasările avute de S.C. X S.R.L. cu ocazia celor 28 nunți înlocuind sumele (fixe și certe) declarate ca achitate de către persoanele fizice în cauză cu produsul dintre numărul aproximativ de persoane și contravaloarea aproximativă a meniului pe cap de nuntaș , produs care era mai mic decât suma declarată ca achitată (a se vedea în acest sens anexa de la filele nr. 146-147 din dosar).

De asemenea , din expertiza efectuată , rezultă că expertul a utilizat în determinarea bazelor de impozitare un profit mediu pe nuntă și nuntaș declarat de administratorul societății contestatoare în condițiile în care , așa cum s-a arătat mai sus , numărul nuntașilor este aproximativ iar toate aceste valori sunt prezumtive nu certe.

Cat privește trimiterile petentei la prevederile art. 214 alin. (4) din O.G. nr. 92/2003 facem precizarea că Rezoluția din 15.07.2010 de încetare a urmăririi d-lui Boca Vasile nu poate fi asimilată unei hotărâri definitive pronunțată de o instanță penală astfel că sumele de orice fel cuprinse în aceasta nu sunt opozabile organelor fiscale. Este adevărat că Raportul de expertiză contabilă judiciară a fost analizat și evaluat de organul de urmărire penală însă numai în ceea ce privește cuantificarea prejudiciului produs prin fapta de evaziune fiscală , prejudiciu care , în cazul examinat nu corespunde cu obligațiile fiscale determinate în conformitate cu normele legale de drept material fiscal și de procedură fiscală , norme care au fost corect aplicate de către organele Gărzii Financiare în estimarea bazelor de impunere.

În fine , având în vedere că , potrivit celor anterior arătate , urmează ca actul atacat să fie desființat pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar și respectiv menținut pentru taxa pe valoarea adăugată suplimentară , în ceea ce privește accesoriile aferente acestora precizăm că potrivit principiului de drept „accessorium sequitur principale” ele vor urma obligația fiscală principală ce le-a generat.

Pentru considerentele de mai sus , în conformitate cu dispozițiile art. 47 , art. 210 și art. 216 alin. (3) din Codul de procedură fiscală se ,

DECIDE:

1. Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. 315/07.05.2010 emisă de Activitatea de inspecție fiscală Bistrița-Năsăud pentru S.C. X S.R.L. cu suma totală de ..... lei constând în impozit pe profit (..... lei) și majorări de întârziere la impozitul

pe profit (..... lei) , urmând ca în cauză să fie încheiat , în termen legal , un nou act administrativ fiscal având în vedere considerentele prezentei decizii.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. X S.R.L. pentru suma totală de ..... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată (..... lei) și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată (..... lei).

Prezenta poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul județean Bistrița-Năsăud - Secția comercială de contencios administrativ și fiscal.

p. DIRECTOR EXECUTIV ,
L.S.